

[Thestrup.]

ling af ejendomsretten gennem erstatningsfri regulering.

Aage Fogh: Jeg har bedt om ordet for at fremsætte et par bemærkninger i tilknytning til det forelagte regnskab og budget. Det må erkendes, når man gør forsøg på at gennemgå statsregnskabet, at det er svimlende tal, man er kommet op på. Det må også erkendes, at det er svært for dem, der ikke til hverdag beskæftiger sig med statsregnskabet, at finde vej i regnskabets jungle, men visse poster finder jeg dog anledning til at pege på.

Jeg vil først nævne et par ting fra landbrugsministeriets budget og sige om det i almindelighed, at det er mit indtryk, at man spreder bevillingerne over for stort et lovområde; det er for små ting, man beskæftiger sig med. Jeg kan nævne som eksempel, at den samlede bevilling, hvis man tager statens tilskud til en række foretagender som kontrolforeninger, tyreavlsforeninger, hesteavlsforeninger, dyrskuer, planteavlsforanstaltninger m. m., ikke drejer sig om mere end $\frac{3}{4}$ mill. kr., men der skal ganske sikkert indsamles, kontrolleres og revideres mindst 20 000 bilag for, at den beskedne bevilling kan udbetales. Når dertil kommer, at det er foranstaltninger, der er særlig vel indarbejdede i praksis, tror jeg, man tør sige, at der uden større skade kunne slås en streg over alle disse bevillinger, og at de midler, der her anvendes, kunne gøre meget større nytte, hvis de brugtes på et andet område i oplysningens tjeneste, nemlig til støtte for det konsulentarbejde, den konsulentvirksomhed, der jo i høj grad er medvirkende til at skabe fremgang indenfor landbruget.

Jeg finder det naturligt, at det er staten — eller samfundet —, der betaler omkostningerne ved alle vore store forsøgsstationer; det gælder såvel husdyrbrug som planteavl. Jeg finder det også ganske naturligt, at det er staten, der dækker omkostningerne ved vore husholdningsforsøg, og jeg benytter lejligheden til at spørge — det er antagelig den højtærede indenrigs- og boligminister, det sorterer under —, om der er sikkerhed for, at de nødvendige midler nu stilles til rådighed, så vi kan få den udvidelse af statens husholdningsforsøgsstation, der jo i virkeligheden har været bevilget, siden loven om statens hus-

holdningsråd sidste gang blev revideret, vistnok i 1948 eller 1949. Jeg håber, at den højtærede indenrigs- og boligminister kan besvare mit spørgsmål bekræftende. Hvis ikke dette er tilfældet, må vi overveje at fremsætte særligt lovforslag om, at de midler nu skaffes tilveje.

Som det er naturligt, at staten afholder omkostningerne ved forsknings- og forsøgsarbejde, må det være naturligt, at staten er interesseret i, at de resultater, der her frembringes, stærkest muligt omsættes i praksis, og det kan ikke gøres bedre, end det er gjort hidtil igennem vor konsulentvirksomhed. Derfor retter jeg det spørgsmål til den højtærede landbrugsminister, om han vil være villig til at overveje, at de midler, der nu er anvendt til alle de små bevillinger, som jeg mener kunne undværes, overføres til en enkelt bevilling, nemlig til støtte for konsulentarbejdet. Jeg ved, at der indenfor landbrugsorganisationerne er overvejelser i gang angående omlægning af hele dette område; det skal jeg ikke blande mig i, det er jo organisationernes egen affære, hvordan de vil ordne det fremover, men fra statens side synes jeg man måtte stille det krav, at de penge, der ydes, ydes på områder, hvor de efter al sandsynlighed kan give den størst mulige valuta.

Derefter vil jeg gerne gøre et par bemærkninger om statens udlånsvirksomhed. Jeg nævner først udlånsvirksomheden overfor statshusene. Det er jo en kendsgerning, som man får bekræftet ude i praksis, at vi er inde i en højkonjunktur, hvor det, når et statshus skal skifte ejer, er ganske overordentlig vanskeligt for den mand, der har siddet som ejer igennem en snes år, at overlade sit hjem og sit hus til et af sine børn. Det er ifølge loven forbudt at tinglyse prioriteter i statsejendommene. Der er ganske vist en mulighed for at forhøje byggelånet op til det oprindelige lån. Jeg vil vurdere det til i praksis at ligge sådan, at disse statshuse, som nu er en snes år gamle, rimeligvis har en grundværdi på omkring 11 000 kr., og at det vil være muligt at forhøje byggelånene op til 12 000—13 000 kr., således at der i virkeligheden er prioriteter for 24 000 kr. Imidlertid må købesummen i dag vurderes til at være 60 000—70 000 kr., og det er ganske overordentlig vanskeligt at få dækket spillerummet imellem de priori-